

LBRIS

We know
books

Coordonator Leda Bazaar:
SHAUKI AL-GAREEB

— T L S W A N —

MILES
PENTRU
TOTDEAUNA

Al cincilea volum al seriei
CLUBUL MILES HIGH

Traducere din limba engleză de
MARIA ADAM

LEDA BAZAAR

ESCALA – EPILOG

Emily

UȘILE LIFTULUI SE DESCHID, AȘA CĂ PĂȘESC ÎN HOL.

— Bună, Sammia!

Zâmbesc în timp ce trec prin recepție.

— Slavă Domnului că ai ajuns!

Sammia face ochii mari.

Râd ușor, pentru că recunosc privirea asta.

— E una din zilele alea, nu? o întreb.

— Se poate spune și așa.

— Soțul meu e morocănos.

— Ești o femeie grozavă.

Sammia zâmbeste cu subînțeleș și se întoarce la computer.

— E în biroul lui.

— Mulțumesc!

Mă îndepărtez pe coridor. Mi-am luat după-amiaza liberă de la muncă și am venit să văd ce face Jameson. Ceva nu e în regulă cu el.

Nu sunt sigură ce se întâmplă, dar mereu îmi dau seama cât de stresat e după cum facem sex. Cu cât e mai stresat, cu atât e sexul mai dur.

N-am mai făcut dragoste de săptămâni întregi, și totuși ne-o tragem tare în fiecare zi.

Apoi, ieri, a ieșit la alergat de trei ori – o dată dimineața, o dată când a ajuns acasă și din nou la 10 seara, înainte să se bage la somn... deci cred că pot spune cu siguranță: soțul meu e stresat.

Dar ce e nou în asta?

Jameson Miles e un bulgăre de energie nestăvilită, genul care nu poate fi calmat de o alergare prin Central Park, în-diferent ce viteză ar adopta.

Bat la ușa lui.

— Cioc, cioc!

— Ce e? întrebă.

Mamă...

Zâmbesc și deschid ușa; îl găsesc cu ochii în monitor.

— Ce vrei? întrebă fără să se uite la mine.

— Cei de la Resurse Umane m-au trimis aici, domnule.

M-au prins uitându-mă la filme porno pe calculatorul de la muncă.

Își ridică privirea spre mine și mă fixează pentru o clipă.

— Așa, deci?

— Da, domnule!

Își încleștează maxilarul, iar privirea îi coboară spre degetele mele de la picioare, apoi urcă din nou la chipul meu. Își trece limba peste dinți.

Nu joc corect. Sunt aici dintr-un singur motiv – și doar pentru asta.

Să i-o trag bărbatului meu pe birou.

Port cea mai sexy ținută a mea de secretară, cea care-i place la nebunie. Fustă gri și bluză de mătase, cu tot cu port-jartier și chiloți decupați.

— Și la ce filme te uitai? mă întrebă scurt.

— La *Sex oral cu directorul executiv*, domnule.

Ridică din sprâncene, ia telecomanda și apasă pe buton. Aud ușa cum se încuie în spatele meu.

— Și de ce te uiți la *Sex oral cu directorul executiv*? mă întrebă, lipsit de emoție.

— E o fantezie pe care încă n-am explorat-o.

— Chiar așa?

— Eu..., încep și mă opresc, pentru efect. Mereu m-am întrebat ce gust ai... Știu că ești însurat, dar...

Ridic din umeri.

De ce e atât de distractiv să fii obraznic?

— Dar ce? se răstește.

— Mă întrebam dacă ar fi posibil să ți-o sug, domnule?

Inspiră brusc și se lasă pe spate în scaun; ne privim lung, iar aerul pare că vibrează

Îmi place la nebunie jocul ăsta.

— Asta e o companie media, Emily. Nu un bordel.

— Da, domnule, știu.

— Dacă ar afla soția mea...

— Nu o să afle.

Îmi umezesc buzele și-mi cobor ochii spre șlițul lui.

— Jur pe viața mea!

Se ridică și trage de fermoarul pantalonilor.

— Treci naibii în genunchi! mârâie.

Mă așez pe podea și încerc să nu zâmbesc, nici măcar acum. Suntem căsătoriți de peste un an, iar jocurile de rol sunt preferatele mele.

Ce pervers!

Pășește spre mine și-mi dă părul la o parte de pe față, uitându-se în jos la mine și trecându-și degetul mare peste buzele mele.

— Fii fată cuminte și arată-mi la ce te gândești!

Încuviințez și deschid gura. Își trece vârful penisului peste limba mea, și gust lichidul care mi se întinde pe papilele gustative.

Șuieră aprobator.

— O să ți-o trag în gura aia mică și perversă, Emily.

Excitația mă face să vibrez.

— Și o să-ți pară rău pentru purtarea ta.

Mă prinde agresiv de păr.

— Nu-i așa?

— Nu, domnule!

Ridică dintr-o sprânceană.

— Mi-ai zis cumva „nu”?

Încuviințez, cu fluturi în stomac. Oricât de bine l-aș cunoaște și oricât de mult știu mă iubește, există mereu o umbră de pericol când îl provoc.

Încuviințez.

— Mare greșeală!

Își înfige scula atât de adânc în gâtul meu, încât mă înec, dar asta nu-l oprește. Intră mai adânc, făcându-mă să lăcrimez.

Îl scot afară și tușesc.

El chicotește.

— Nu-ți bate capul să tușești, fricoaso.

Se împinge iar și iar în gura mea, ținându-mă cu mâinile de păr în timp ce mi-o trage.

Dur, fără să se scuze.

Exact cum îmi place.

Îmi imaginez cum arătăm – eu în genunchi în biroul lui. El... călare pe gura mea. Pompând întruna în sunetul gâfâielilor lui.

Îl simt că se întărește mai tare și strâng din coapse, știind că o să ajungă la orgasm fără mine.

— Suge-o! mârâie. Mai tare!

Mă strânge aproape dureros de păr, și mă trezesc deodată că mă ridică în picioare și mă apleacă peste birou. Îmi ridică fusta și șuieră când vede portjartierul și chiloții decupați.

— Da, futu-i!

Se izbește în mine cu o mișcare bruscă, apăsându-mi fața pe birou cu palma deschisă pe obraz și ținându-mă nemișcată.

— O...! scâncesc, copleșită de atitudinea lui dominatoare.
Perfect!

Mă călărește tare, și văd stele în fața ochilor. Scula lui groasă ia exact ce-i trebuie de la corpul meu. Sunetul cărnii ude care-l trage înăuntru mă face să-mi pierd controlul când mă străbate un val uriaș de plăcere.

Se împinge o dată, de două ori... de trei ori, apoi rămâne înfipt adânc, condus de propriul corp. Își eliberează emoțiile acumulate, ejaculând adânc în mine.

Gâfâim, încercând să ne revenim, apoi mă trage în picioare și mă sărută tandru.

E diferit față de cum tocmai m-a posedat.

Dar așa suntem noi. O zi ca oricare alta.

Contradicția perfectă.

Îmi ține fața între mâini și mă sărută din nou.

— Bună ziua, doamnă Miles!

Zâmbește întunecat, cu buzele pe ale mele.

— Ești un dezaxat nenorocit! Îi șoptesc.

Îmi trage fusta în jos și îmi aranjează bluza.

— Iar tu ești plină de mine, așa că eu câștig.

Se prăbușește în scaunul de birou și mă trage în poala lui, apoi își îngroapă capul în pieptul meu și doar stă acolo o vreme.

În timp ce eu sunt instantaneu relaxată, simt o undă de neliniște venind dinspre el. Mă simt cuprinsă de îngrijorare – mi-e clar că e tensionat la maximum. Simt asta în el, cum îi emană din suflet.

Arunc o privire și văd un pahar de scotch pe jumătate băut pe biroul lui, apoi mă uit la ceasul de pe computer: 13.00.

— De ce bei în timpul zilei? Îl întreb.

Oftează exagerat.

— Nu începe!

— Jameson! Nu-mi spune să „nu încep”! Îi răspund și mă ridic. Ești mult prea stresat și trebuie să încetezi.

— Sunt bine, nu mai face o tragedie din asta!

— Înțelegi că nu putem încerca să avem un copil până nu îți ții stresul sub control?

— N-am timp de vacanță, Emily!

— Ba da, ai! O să-l sun pe Tristan; poate să te înlocuiască!

Își dă ochii peste cap, vizibil neimpresionat.

— Ai venit aici să mă scoți la prânz sau ce?

— Nu schimba subiectul, îi spun apăsător.

Ridic paharul cu scotch și îl vărs în chiuvetă.

— Am venit aici să ți-o sug, de fapt. Fără băut în timpul zilei.

— Da, mamă!

— Da! Îi răspund tăios. Exact așa, vreau să fiu mamă. Tot spui că vrei să încercăm să facem un copil, și totuși ești atât de stresat, încât bei scotch ca să treacă ziua mai ușor. Nu asta e atmosfera în care vreau să crească copilul nostru, Jay.

Trage aer în piept, știind că am dreptate.

Chestia e că, de fapt, eu deja încercam în secret să rămân însărcinată. De îndată ce mi-a spus că vrea un copil, am renunțat la pastile. Știu că ar fi trebuit să-i spun, dar, pentru Jameson, dragostea e refugiul lui, singurul moment în care își lasă grijile deoparte și se lasă pradă momentului.

Când are nevoie să scape de presiune, mă are pe mine. Avem asta.

Un act frumos între doi oameni care se iubesc.

Și îl cunosc – în clipa în care i-aș spune că încercăm activ, ar transforma totul într-o țintă, ar deveni obsedat și s-ar stresa dacă nu reușim. Așa că prefer să-l surprind când o să vină momentul, dacă o să fim binecuvântați.

— O să rezerv o vacanță pentru noi, trebuie să ne deconectăm.

Își dă ochii peste cap.

— Și acum vii acasă cu mine.

— Nu vin acasă acum.

Mă aplec peste el și îi închid computerul.

— Nu ai niciun cuvânt de spus!

El rămâne nemișcat pe scaun, iar eu mă așez înapoi în poala lui și îl iau în brațe.

— Iubire... ascultă-mă! Te iubesc și vreau să avem o viață lungă și sănătoasă împreună. Nu vrei și tu asta?

— Ba da!

— E timpul să iei o pauză. Crezi că nu simt ce se întâmplă cu tine acum?

Mă ațintește cu privirea.

— Termenele-limită, tabelele, directorii, toate acestea nu înseamnă nimic dacă nu ai calitatea vieții.

Îl sărut ușor și-i dau părul la o parte de pe frunte.

— Ai un job extrem de solicitant, și e normal să fii tensionat. Dar trebuie să înveți să te deconectezi. Când ești așa, nu e bine nici pentru mine, nici pentru Miles Media, nici pentru frații sau părinții tăi. Și în niciun caz pentru tine.

Își strânge brațele în jurul meu în timp ce mă ascultă.

— N-ar fi grozav să vii la birou dimineața, simțindu-te odihnit și relaxat? Să nu-ți mai zboare mintea între un milion de pagini deschise?

Trage aer adânc în piept; știu că știe că am dreptate.

— Mergem acasă!

Îl trag de mână și îi aranjez biroul. Îi adun lucrurile și îmi pun geanta lui pe umăr. Îl conduc afară prin recepție, iar fetele ridică privirea când ne văd.

— Plec acasă, am terminat pe ziua de azi, îi spune Sammei.

— Da, OK, zice ea zâmbind. Bună idee!

— Și o să-și ia și câteva zile libere. Trebuie doar să stabilesc cu Tristan când să vină să-l înlocuiască, adaug.

— Asta mai vedem noi! zice și Jameson și-și dă ochii peste cap. Sunt deturnat, Sammia, vezi ce se întâmplă aici?

Sammia zâmbeste, iar noi doi intrăm în lift. Ușile se închid și ne întoarcem spre ele.

— Știi despre ce vorbesc acum fetele de la recepție? zice el, lejer.

— Că te iubesc și că am grijă de sănătatea mintală a sotului meu? Îmi dau cu părerea în timp ce îi zâmbesc tâmp.

— Nu! Îmi răspunde și își aranjează cravata. Nici pe departe.

— Atunci despre ce vorbesc?

— Că miroși a spermă.

Îmi apucă sexul cu mâna.

— Oprește-te!

Râd în hohote și îl lovesc ușor, uitându-mă la camerele de supraveghere.

— Nu miros a spermă, îl contrazic, râzând.

Doamne, chiar așa e?

Îmi face un semn ștregăresc cu ochiul.

— Crede-mă, așa miroși!

Mașina intră pe aleea mare circulară în timp ce emoțiile îmi joacă în stomac.

Am reușit!

L-am convins pe Jameson să-și ia liber și să plecăm; Tristan îi ține locul la muncă, iar totul merge exact cum am plănuit.

Doar că există o mică problemă.

Jay crede că suntem în Thailanda ca să mergem la un resort de lux. Nu i-am spus că, de fapt, suntem aici pentru a merge la o stațiune de wellness.

Fără alcool, cu mâncare sănătoasă, meditație, ședințe zilnice de vindecare cu medicină tradițională chineză, tai chi, Pilates și masaj.

Coșmarul lui Jameson Miles!

Se încruntă uitându-se pe geamul mașinii.